

200705512/1.

Datum uitspraak: 21 december 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/27434 en 07/27432 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zutphen, van 27 juli 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 juli 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 juli 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Lid van de enkelvoudige kamer

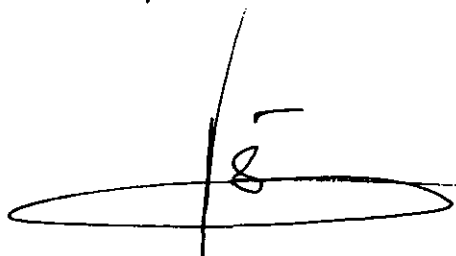
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 december 2007

314.

Verzonden: 21 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Voorzieningenrechter

Reg.nrs.: AWB 07/27434 (verzoek) en AWB 07/27432 (beroep)

Uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening, tevens uitspraak in de hoofdzaak, in het geding tussen:

naar eigen zeggen geboren op
van gestelde Guineese nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde: mr. Y. Tamer, advocaat te Den Haag,

en

de Staatssecretaris van Justitie
verweerder,
gemachtigde: mr. M.B.Y. Vet, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 juli 2007 heeft verweerder in een aanmeldcentrum (hierna: AC) afwijzend beslist op de herhaalde aanvraag van verzoeker om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Bij brief van 5 juli 2007 heeft verzoeker tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank en tevens verzocht om een voorlopige voorziening.

Het verzoek is behandeld ter zitting van 20 juli 2007. Verzoeker is daarbij niet verschenen, maar heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Motivering

2.1 Indien de voorzieningenrechter na de behandeling ter zitting van een verzoek om een voorlopige voorziening van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij, ingevolge artikel 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), onmiddellijk uitspraak doen in de bij de rechtbank aanhangige hoofdzaak. Van deze bevoegdheid wordt in dit geval gebruik gemaakt.

2.2 De voorzieningenrechter stelt vast dat verzoeker eerder, op 21 februari 2000, een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel heeft ingediend. Verweerders besluit van 22 november 2001 op die aanvraag is in rechte onaantastbaar geworden door de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Den Bosch, van 28 mei 2002 (Awb 01/68410). Dat verzoekers beroep niet-ontvankelijk is verklaard wegens het ontbreken van de gronden van het beroep en het niet overleggen van een afschrift van het bestreden besluit, maakt dat niet anders. Evenmin bestaat grond voor het oordeel dat het in het besluit van 22 november 2001 neergelegde oordeel van verweerder dat gerede twijfel bestaat omtrent de identiteit en nationaliteit van verzoeker, niet in rechte onaantastbaar is geworden door bovengenoemde uitspraak, zoals door verzoeker is betoogd.

2.3 Het toetsingskader in deze zaak wordt bepaald door artikel 4:6, eerste lid, van de Awb, in verbinding met artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000). Dit toetsingskader geldt evenwel niet, indien na de eerdere aanvraag sprake is geweest van een voor verzoeker relevante wijziging van het recht.

2.4 Bij besluit van 20 april 2007 (Stcrt. 3 mei 2007, nr. 85, p. 7) heeft verweerder besloten tot instelling van een besluitmoratorium en een vertrekmoratorium voor asielzoekers afkomstig uit Guinee.

Dit besluit strekt slechts tot een wijziging van het recht in evenbedoelde zin voor vreemdelingen die binnen de reikwijdte van genoemde moratoria vallen, derhalve voor asielzoekers afkomstig uit Guinee. Zoals hierboven reeds is overwogen, staat in rechte vast dat gerede twijfel bestaat omtrent de door verzoeker gestelde Guineese nationaliteit. In de onderhavige procedure heeft verzoeker enkele verklaringen afgelegd over Guinee. Met verweerder is de voorzieningenrechter van oordeel dat verzoeker met vorenbedoelde verklaringen de gerezen twijfel omtrent zijn gestelde Guineese nationaliteit niet heeft weggenomen, te meer nu hij in de onderhavige aanvraag bovendien geen documenten heeft overgelegd ter staving van de door hem gestelde nationaliteit.

2.5 De voorzieningenrechter ziet geen aanleiding verzoeker te volgen in zijn stelling dat verweerder een taalanalyse had behoren te laten uitvoeren, in welk verband verzoeker heeft gewezen op de samenwerkingsplicht die voortvloeit uit artikel 4 van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Definitierichtlijn). Verzoeker heeft zich in dit verband op het standpunt gesteld dat genoemd artikel een samenwerkingsplicht oplegt die onder Vw 2000 niet bestaat, zodat ook in zoverre sprake is van een voor verzoeker relevante wijziging van het recht.

De voorzieningenrechter overweegt dat uit artikel 4, eerste lid, van de Definitierichtlijn volgt dat verweerder van verzoeker mag verlangen dat deze alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk indient. Verweerder heeft tot taak de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. Onder verwijzing naar een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 12 juli 2007 (zaak nr. 2007031831/1) overweegt de voorzieningenrechter dat, voor zover voormelde bepaling al een rechtstreeks toepasbare norm zou inhouden, geen grond bestaat voor het oordeel dat de in genoemd artikellid opgenomen samenwerkingsplicht verder strekt dan dat de vreemdeling in de gelegenheid wordt gesteld om elementen ter staving van zijn asielverzoek in te dienen en verweerder, na te hebben gezien in hoeverre

deze elementen relevant zijn en aanleiding geven dit verzoek in te willigen, het resultaat van de beoordeling daarvan, voordat een beslissing wordt genomen, mededeelt aan de vreemdeling, zodat deze de mogelijkheid heeft eventuele gebreken te herstellen. Ook uit artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 volgt dat het aan verzoeker is aannemelijk te maken dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die een rechtsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning vormen.

Er bestaat derhalve geen grond voor het oordeel dat verweerder in het onderhavige geval, waarin verzoeker ter onderbouwing van zijn herhaalde asielaanvraag enkel heeft gesteld afkomstig te zijn uit Guinee, gehouden zou zijn om verzoeker tegemoet te komen door een deskundige in te schakelen.

2.6 De voorzieningenrechter is op grond van het vorenoverwogene van oordeel dat verzoeker, nu de door hem gestelde Guineese nationaliteit niet is vast komen te staan, niet binnen de reikwijdte van genoemde moratoria valt. Verweerders besluit van 3 mei 2007 houdt reeds daarom geen voor verzoeker relevante wijziging van het recht in.

Verzoekers betoog dat het bepaalde in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn een wijziging van het recht impliceert, nu hierin een vorm van bescherming is opgenomen die de huidige wetgeving niet biedt, kan om dezelfde reden niet slagen.

2.7 Gelet op het bovenstaande concludeert de voorzieningenrechter dat sprake is van een herhaalde aanvraag als bedoeld in artikel 4:6, eerste lid, van de Awb.

2.8 Ingevolge artikel 4:6, eerste lid, van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

2.9 Beoordeeld dient te worden of verzoeker aan zijn herhaalde aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd die verweerder noopten tot heroverweging van het in rechte onaantastbare besluit van 22 november 2001.

Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet voor het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet voor het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan noodzaak bestaan om deze in het nationale recht neergelegde

procedureregels niet tegen te werpen (uitspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998, in de zaak tegen Nederland, JV 1998/45).

2.10 Verzoeker heeft aan de onderhavige aanvraag ten grondslag gelegd dat hij geen onderdak heeft, problemen heeft met het leven op straat en hij niet meer tegen die situatie is opgewassen.

Met verweerder is de voorzieningenrechter van oordeel dat deze omstandigheden geen verband houden met de gronden voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, zoals opgenomen in artikel 29 van de Vw 2000. Aldus kunnen genoemde omstandigheden niet worden beschouwd als nieuwe feiten of omstandigheden in vorenbedoelde zin, omdat zij op voorhand niet kunnen afdoen aan het in rechte onaantastbaar geworden besluit van 22 november 2001 en de overwegingen waarop dat besluit berust.

2.11 In de enkele stelling van verzoeker dat het, door de korte termijnen die gelden in een AC-procedure en doordat een voldoende zorgvuldig onderzoek niet is gegarandeerd, zeer wel mogelijk is dat asielzoekers worden gehinderd in het doen van een effectief beroep op artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, vindt de voorzieningenrechter geen grond voor het oordeel dat in het specifieke geval van verzoeker sprake is van bijzondere, individuele, feiten en omstandigheden die in deze zaak nopen tot het oordeel dat het hiervoor vermelde beperkte toetsingskader dient te worden verlaten.

2.12 Verzoeker heeft zich voorts beroepen op Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (hierna: Procedurerichtlijn) en gesteld dat afwijzing van een asielverzoek binnen de AC-procedure met toepassing van artikel 4:6 van de Awb in strijd is met de laatste alinea van artikel 34, tweede lid, van deze richtlijn.

De voorzieningenrechter stelt vast dat de implementatietermijn van de Procedurerichtlijn afloopt op 1 december 2007, zodat verzoeker zich thans nog niet kan beroepen op genoemde richtlijn.

2.13 Gelet op het voorgaande heeft verweerder de herhaalde aanvraag van verzoeker terecht en zonder schending van de zorgvuldigheid in de AC-procedure afgewezen.

2.14 Het beroep zal ongegrond worden verklaard. Gegeven deze beslissing bestaat geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening.

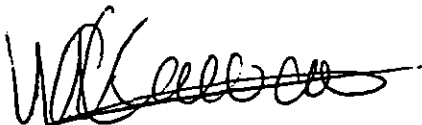
2.15 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Aldus gegeven door mr. R.G.J. Welbergen en in het openbaar uitgesproken op 27 juli 2007 in tegenwoordigheid van mr. M.C. Korevaar als griffier.

Rechtsmiddel

Tegen de uitspraak in de hoofdzaak kan binnen één week na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Tegen de uitspraak op het verzoek is geen hoger beroep mogelijk.

Afschrift verzonden op: **27 JULI 2007**

Voor fotocopie conform het oorspronkelijk
De Griffier van de Arrondissements - Rechterbank
te ZUTPHEN

Mr. Y. Tamer

advocaat & procureur

Vuursteen 14
2496 RZ Den Haag
Tel.: 070 380 5638
Mob.: 0653 725 979
Fax: 070 303 0653
Email: y.tamer@tiscali.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
03 AUG 2007	
ZAANKR.	200705512/1102
AAN:	
BEHANDELD: DD:	013: -

Aan Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Datum:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk:

Den Haag, vrijdag 3 augustus 2007
Betreft: just.nr
Uw ref.: 07/27432

HET HOGER BEROEPSCHRIFT tevens het verzoekschrift om voorlopige voorziening

geboren op van Guinese nationaliteit te deze zaak woonplaats
kiezende te Den Haag aan de Vuursteen nr 14 ten kantore van de advocaat en procureur Mr Y.
Tamer die ten deze voor hem occupeert en door hem hiertoe bepaaldelijk is gevolmachtigd dit hoger
beroepschrift en verzoek om voorlopige voorziening bij de Raad van State in te dienen;

Dat ondergetekende kennis heeft genomen van de uitspraak van de rechtbank d.d. 27 juli 2007
met kenmerk 07/27432

Dat appellant zich niet met deze uitspraak kan verenigen en hiertegen in beroep komen bij Raad van
State Afdeling Bestuursrechtspraak op basis van de volgende grieven.;

Appellant stelt dat zijn beroep op de definitierichtlijn ten onrechte niet is gehonoreerd. De
rechtbank heeft nagelaten zijn beroep op de Definitierichtlijn gemotiveerd weer te leggen.
De rechtbank had moeten motiveren waarom eiser geen beroep op de Definitierichtlijn
kon doen.

Appellant betoogt dat verweerder zijn aanvraag ten onrechte heeft
afgewezen op grond van artikel 4:6 Awb. In de bestreden beschikking is ten onrechte
overwogen dat in rechte vaststaat dat verzoeker niet uit Guinee afkomstig is. Nevenzittingsplaats
Den Bosch is in de uitspraak van 28 mei 2002 niet toegekomen aan een inhoudelijke
beoordeling van het beroep. Aangezien de rechter de uitspraak van 28 mei 2002 nooit
inhoudelijk heeft beoordeeld, meent eiser dat het oordeel over de nationaliteit van verzoeker in
deze beschikking niet vaststaat

De door appellant naar voren gebrachte beleidswijziging vormt wel degelijk nieuwe feiten en
omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb.

Openbaarvervoer:

U kunt Vuursteen nr. 14 met tram 15 richting Noorderpoort bereiken. Halte Plemanlaan overstappen. Tram 75 gaat vanaf Den Haag Centraal Station
via Station Hollands Spoor en busstads naar het winkelcentrum Ypenburg. Verder met bovendien bus 33, lijn 62, lijn 60.

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald

Appellant betoogt dat in het voornemen en het bestreden besluit ten onrechte toepassing is gegeven aan artikel 4:6 van de Awb nu artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn een wijziging van recht impliceert. Ook indien een asielrelaas in de eerste procedure niet geloofwaardig is bevonden, mag op grond van artikel 15c van de Definitierichtlijn een aanvraag met toepassing van artikel 4:6 Awb niet worden afgewezen.

Appellant meent dat de Definitierichtlijn een voor hem relevante wijziging van het recht kan worden aangemerkt nu het artikel van de Definitierichtlijn waarop hij zich beroept rechtstreekse werking heeft en leidt tot aanspraak op een vorm van bescherming die de huidige wetgeving hem niet biedt.

Hij stelt dat de in artikel 15, aanhef en onder c, juncto artikel 18 van de Definitierichtlijn omschreven vorm van subsidiaire bescherming rechtstreeks toepasbaar is op hem.

Ingevolge artikel 18 van de Definitierichtlijn verlenen de lidstaten de subsidiaire beschermingsstatus aan een onderdaan van een derde land of staatloze die overeenkomstig de hoofdstukken II en V in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Appellant beroept zich op de bescherming die haar ingevolge artikel 15, aanhef en onder c, juncto artikel 18 van de Definitierichtlijn door minister dient te worden geboden.

Uitgaande van de rechtstreekse werking van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn is appellant van oordeel dat, nu hiermee een vorm van bescherming kan worden geboden die voor 10 oktober 2006 in de Nederlandse wetgeving niet bestond, sprake is van een voor eiser relevante wijziging van het recht die minister ertoe dient te brengen aanvraag van eiser inhoudelijk te behandelen.

Minister heeft dan ook ten onrechte volstaan met de beoordeling of sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb die kunnen afdoen aan het besluit op verzoeker eerdere aanvraag.

Het bestreden besluit is dan ook niet zorgvuldig gemotiveerd en dient te worden vernietigd.

REDENEN DAN OOK WAAROM appellant zich wendt tot de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken met het eerbiedig verzoek de uitspraken waarvan hoger beroep te vernietigen en te bepalen dat hangende het hoger beroep schrift de uitzetting achterwege wordt gelaten

Gemachtigde - Advocaat

Y. Tamer

